

NY MUSIK

Minns ni *Ferry, cross the Mercy*, Gerry and the Pacemakers' gamla hit, som formligen vältrade sig i nostalgi och hembygdskänsla?

Den har aldrig spelats i Ny Musik.

Det har däremot Gavin Bryars' *The Cross-Channel Ferry*. Och nu är det dags för ytterligare en färja – och ”another trip down Memory Lane”.

Men till skillnad från hos Gary and the Pacemakers stannar utfallen av nostalgi och hembygdskänsla i Peter Hansens fall vid det skrivna ordet. Det handlar alltså inte om någon programmusik (även och man kan tänkas uppfatta ett lätt gung, känslan av att inte ha riktigt fast mark under fötterna...).

Och som Hansen mycket riktigt skriver i sin kommentar: ”*The Greensound Ferry* hamnar mellan alla stolar som finns”. Det här är inte konsertmusik – alltså kan vi inte bjuda in till konsert. Men det är inte heller ren tapetmusik – och hur bjuder man för övrigt in till sådan?

Vi har valt att presentera musiken under Konstmuseets ordinarie öppethållande, men ändå lite i skymundan. Man kan komma och gå som man vill, slå sig ner på en stol om man så önskar. Eller man kan gå ner på första våning och höra den samtidiga presentationen av Astrid Lindgren-utställningen på somaliska.

Detta är musik som inbjuder till lyssnande utan att tränga sig på. Ibland kan man rent av bli glömsk att den pågår.

Välkomna!

NY MUSIK

i samarbete med
Borås konstmuseum

Peter Hansen

– en tur med Grönsundsfärjan

Peter Hansen: *The Greensound Ferry* (2004) – uruppförande

Peter Hansen/

Björn Nilsson: *The Greensound Ferry – roundtrip interrupted* (2005)
– uruppförande

Ann-Mari Hagström, Björn Nilsson – elpiano

Lördagen den 10 november 2007 kl. 13.00

Museet, kulturhuset, Borås

Fri entré

Mina barndomsminnen av farfar Cornelius och hans lastbil har en speciell plats i mitt hjärta. För det mesta kördes det vassla från de små kooperativa mejerierna ut till bondgårdarna där vasslan användes som djurfoder. Jag lärde därmed känna i stort sett hela Lolland Falster. Vassleturerna var rutin.

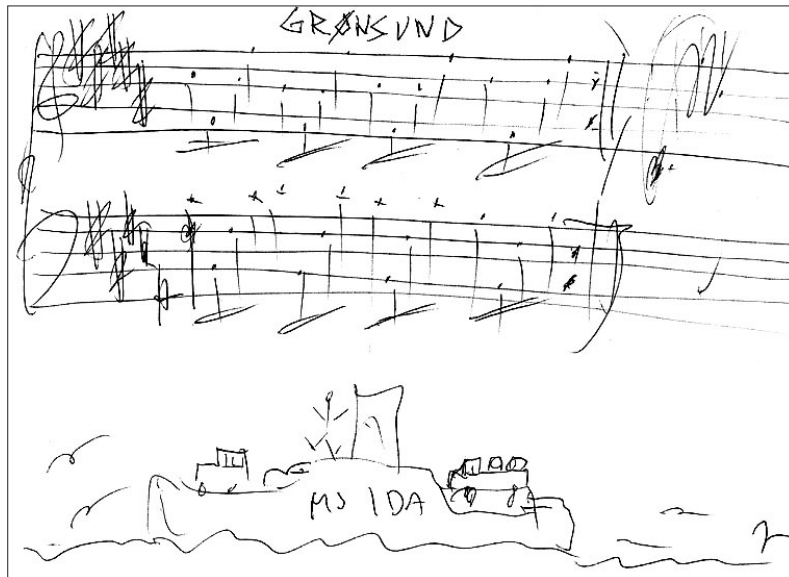
Annat var det med vattentransporterna till egendomar där brunnarna hade sinat. Ibland hamnade vi på Sjælland och ibland på Møn. För att på den tiden ta sig med bil från Alstrup till Møn fanns det två alternativ. Man kunde ta den gamla E4:an över Strostrømsbroen till Vordingborg på Sjælland. Från Vordingborg tog man landsvägen (numera landsväg 59) till Kalvehave. I Kalvehave svängde man höger och körde över den ståtliga Dronning Alexandrines bro (hon var

Christian den X:s hustru) och vips så var man på Møn. Man kunde också ta vägen till den lilla mysiga köpingen Stubbekøbing (på vars höstfest en släkting till mig en gång i tiden spydde i sin tenorsax i samband med ett legedariskt framförande av landsplågan/allsången "Lille Sommerfugl"). I Stubbekøbings hamn körde man ombord på den lilla färjan M/S Ida som tog 12 minuter på sig för att korsa Grønsund. Från Bogø till Møn finns en tre kilometer lång vall som förbinder de båda öarna.

Av praktiska skäl tog farfar ena rutten på ditvägen och den andra på vägen hem. Ibland blev det färjetur tidigt på morgonen och därefter morgonkaffe på bageriet i Stege. Andra gånger hade vi ärenden på Sjælland och tog Møn på hemvägen. Jag minns tidiga sommarmornar på M/S Ida när solen blänkade i vågorna och höstkällsturer när månen speglades i det svarta vattnet. Efter att Drottning Margrethe II den 4 juni 1985 hade invigt Farøbroerne blev grönsundsfärjeförbindelsen i stort sett onödig. Nu finns det dock cyklisterna och inte minst nostalgiska människor som föredrar vågorna kluckande framför stressiga motorvägar. Därför seglar under sommarhalvåret M/S Ida än idag till glädje för turister och färjeromantiker.

Hösten 2004 sitter jag på pensionat Styrso Skärets bar och minns. Två glas vin senare ber jag att få en bit papper (jag hade glömt mitt skissblock). Jag plitar ner ett litet ostinato som jag hör för mitt inre. Klangen är till en början stråkorkester med tremoli men obestämbart efter att ha skrivits ned. Jag gör två olika versioner med två olika pennor. Dessa utgör fröet till torson/idén/materialet *The Greensound Ferry*. Jag drömmer om att videofilma en färgetur (utan klipp!) och låta det lilla ostinatot ackompanjera filmen. Opretentiöst och informellt.

The Greensound Ferry hamnar mellan alla stolar som finns – t.o.m. stolen med ”mellan kategorierna”. Låten blev aldrig färdig eller ens ett ”koncept” men delar av materialet användes som ljudtapet vid en utställning på Ålgården i Borås våren 2005. *The Greensound Ferry*-materialet utarbetades även till en tvåpianokomposition för traditionella konsertsammanhang. (Den ingick då i sviten *Arbour Leaves* (2005), men har strukits ur dess uppföljare *14 stycken för 2 pianon*.) Materialet är för förutsägbart och enkelt för att anses som intressant i modernistiska/romantiska konstmusiksammanhang och för pratigt och simpelt för att platsa som ambientmusik. Ett kanske alltför informellt, stillsamt och monotont tonflöde.

Det finns bara en plats i vår Herres universum där en skapelse som *The Greensound Ferry* möjligtvis skulle kunna framföras. Och det stället heter Borås.

Peter Hansen den 24 oktober 2007

The Greensound Ferry kan beskrivas som en mycket cirkulär historia, en ”round” i ordets mesta bemärkelse. De olika elementen går runt, runt i evig rundgång. De båda pianostämmorna går runt var för sig, men förskjuts lite för varje nytt varv. När de har gått varvet runt är stycket slut – eller börjar om från början. ***The Greensound Ferry – roundtrip interrupted*** är precis samma sak. Här har dock de enskilda turerna isolerats enligt en alltmer glesnande tidtabell. Först en tapet, således, därefter en gles trådgardin, där mönstret dyker upp fläckvis, alltmer isärfallande – i övrigt fullständigt transparent.

